

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Juli 1906.

No. 7.

Guds frid!

Guds frid!
Ljuffiga ord under oro och strid,
o, hvad din klang är förunderligt
skön,
stämmer mitt sinne till andakt
och bön,
heliga, himmelska, saliga lån
där ofvanifrån.

Strid, strid!
Lösen för dagen i mödörnas tid,
jordlifvet liknar ett brusande haf,
hvila och stillhet det vet icke af,
njutning och ära det bjuder dig
på,
men *sviker* också!

Vill du dock *trygg* genom stormarnas brus
styra din farkost mot himmelens ljus,
bjud då den *Väldige* med dig ombord,
han, hvilkens mäktiga härskareord
ljöd genom natten, och fångslad
där låg
den vredgade våg.

Vill du ha skydd i den farliga värld,
ledning och stöd på din slippriga färd,
fly då till *Herden*, som troget och ömt
aldrig det villande fåret har glömt,
kallar det mildt med sin ljuffiga röst
och gifver det tröst!

Famlar du rådlös i mörkret omkring,
sökande friden bland jordiska ting,
lyft då din blick mot den ljusnande skyn,
han, som har gifvit den blinde sin syn,
tecknat i solljus hans kolsvarta stig,
han *hjälp*er ock dig!

Ha dina fröjder förbleknat och dött,
finner du lifvet förhärjadt, förödt,
fly då till *Jesus!* Han längtar ju blott,
brinner af lust att få göra dig godt.
Helande balsam för blödande sår
af honom du får!

*Stjärna i natten, i stormarna stöd,
Källa i öknen och fäste i nöd!*
Så är hans höga, hans härliga namn,
och i hans dyra, välsignade famn
finner du midt under oro och strid
din hvila och frid!

A. J. B. BOJA.

Den stora vinsten.

1 Tim 6: 6.

En stor vinning är gudaktigheten med förnöjsamhet. Visserligen kan man säga, att vår tid utmärker sig för vinningslystnad. Därom vittnar den allmänna oro, som råder inom samhällslifvet, och det jäktande, som visar sig hos gammal och ung, efter jordens förgängliga skatter. Intet ord har bättre klang i nutidens öra än ordet vinst, och intet gifver mera tillfredsställelse och skänker större glädje än underrättelsen om "en stor vinning".

Men denna vinningslystnad tillhör ej ensamt vår tid. Den har funnits före oss, och den kommer nog ej att saknas, sedan vi äro borta. Detta jäktande och jagande efter vinning vore ej så allmänt, hade Gud ej så danat människosjälen, att dess trånad sträcker sig till något högre, än hvad hon äger. Inom oss råder en känsla af tomhet och brist, i hjärtats inre förnimmes en röst efter något, som vi sakna. I sin djupaste grund är detta hungern och törsten efter den levande Guden, trånaden efter det förloerade paradiset. Genom synden har denna längtan kommit i orätta spår. Den fallna människan söker i världen hvad hon endast kan finna i Gud. Hon måste dock söka och vinna något, som kan stilla hennes inre oro och längtan; men då hon vändt sig bort ifrån Gud, söker hon detta, där det ej står att finna. Stannar hon likväl i en falsk själfbelåtenhet med hvad hon

själf är och har, så går hon miste om sitt lifs sanna lycka och mål.

Det är "en stor vinning", som aposteln beprisar för oss. Hvad är då denna vinning? Den är ingalunda af det slaget, hvarom det heter: "Lätt vunnet är lätt försvunnet", nej, den är "gudaktighetens stora vinning".

Aposteln förmanar sin son Timoteus att draga sig ifrån sådana, som mena, "attt gudaktigheten är en vinning", 1 Tim. 6: 5. Sammanhanget visar, att ordet vinning brukas i helt olika bemärkelse i femte och sjätte verserna. Gudaktigheten får ej missbrukas för att vinna jordiska förmåner. Där sådant sker, där man föregifver eller låtsar sig vara from för att vinna förtroende och fördelar, där skadar man sig själf och andra. För ett sådant skrymtaktigt bedrägeri är gudaktigheten ej ett medel. Den är ej ett öfverplagg, som kan bäras efter behag, såsom det bäst passar sig för vinnandet af egna fördelar, utan en sinnesbeskaffenhet, som visar sig i sann gudsfuktan. Hvad aposteln förstår med gudaktighetens vinning, visar han tydligt från sin egen erfarenhet: för att vinna Kristus och varda funnen i honom uppoffrade han allt, som var honom en vinning efter köttet. För Kristus måste allt jordiskt träda tillbaka. Detta sinne tillhör den sanna gudaktigheten, hvars inre kärna är "Kristus i eder, härlighetens hopp". Att hafva vunnit Kristus, att vara funnen i honom och att icke hafva den rättfärdighet, som är af lagen, utan den, som kommer genom tron på Kristus, rättfärdigheten af Gud på grund af tron, det, och det allena, är den sanna, kristliga fromheten. Att äga Kristus är att äga den kostliga pärlan; i honom är oss gifvet allt, som hör till lif och gudaktighet, 2 Petr. 1: 3.

Du frågar: Huru skall denna

gudaktighetens stora vinning blifva min? På samma väg eller sätt, som Paulus kom i besittning af densamma: "Det som var mig en vinning, det har jag räknat såsom förlust för Kristi skull". För att vinna Kristus måste han uppoffra allt, som han förut hade vunnit: sina falska stöd, sin egen rättfärdighet, sig själf. Skall jag vinna Kristus, så måste han vinna mig, mig personligen med allt mitt elände, med alla mina synder, med allt mitt armod, och detta icke till hälften utan helt, icke med ett tveksamt *om* eller *men*, utan fritt och oförbehållsamt. Allt mottagande förutsätter ett öfverlämnande. Den kostliga pärlan, Kristus och frälsningen i honom, är oss skänkt, den har blifvit lämnad åt oss redan i det heliga dopet; men många vilja ej låta sina falska stöd fara och mottaga desamma, de vilja ej helt lämna sig själfva åt Herren. Där ligger orsaken till förblifvandet i synden. De vilja ej mottaga den nåd och syndaförlåtelse, som erbjödes dem. Bättring vilja de ej veta af, och den trånga porten behagar dem icke. På dem besannas Herrens ord: "I viljen icke komma till mig, att I måtten få lif". Därför kan Gud ej skänka dem den sanna trosglädjen. Gåfvan har blifvit dem gifven, men de hafva försmått densamma. De kunde vara lyckliga och rika i Gud, sin Frälsare, i hvilken alla visdomens och kunskapens skatter ligga fördolda, men de akta ej dessa skatter, de värdera dem ej!

Den troende själen äger dessa skatter, hvilka hafva gjort henne både rik och förnöjd. Gudaktighet och förnöjsamhet höra tillsammans. Den förra är roten, den senare är frukten, och tillsammans äro de "en stor vinning" för den, som äger dem.

Förnöjsamhet och missbelåtenhet visa sig i detta lifvet. De yppa sig inom allasamhällsklasser. Hvar finner man de verkligt lyckliga? Endast där, hvarest man har gjort den stora vinst, om hvilken aposteln talar. Det hjälper ej att förmana till förnöjsamhet, ty nöjd kan man endast vara, då man har nog. Men hvem har nog? Endast den, som har vunnit Kristus och är salig i ho-

nom. "Min nåd är dig nog", sade Herren till Paulus. Nog har endast den, som äger nåd, och nåd har endast den, som äger Kristus såsom sin Frälsare, ty endast genom honom finnes nåd. Äger du honom, då är fadershuset i himmelen ditt, och då känner du dig vara en främling på jorden. Du söker andra än jordiska skatter. Med ditt evighetsarf vandrar du i gudsfruktan och med din och andra själar vinna för himmelen, väntar du att få möta din Frälsare. Medan han dröjer, är det din glädje att få lefva för hans skull och, om än i ringa mån, kunna förhålliga hans namn.

"En stor vinning" blir ditt lifs nådelön. Den väntar dig, du troende själ. Må Guds Helige Ande behålla dig i det sinnet, att du med Paulus räknar allt förskada för att vinna Kristus. Då har du själf nog och då kan du äfven betyga för andra: "En stor vinning är gudaktigheten med förnöjsamhet." A—A.

Alla våra ord och gärningar.

Kol. 3: 17.

Omedelbart efter uppmaningen att trakta efter det som är ofvan, icke efter det som är på jorden, följer i aposteln's bref en beskrifning på huru det skall gå till. Han säger: Döden edra lemmar, som äro på jorden, skörlefnad, orenlighet och så vidare; detta var dödan det af den gamla människan. Sedan följer: I hafven iklädt eder den nya, som förnyas till kunskap efter dens bild, som har skapat eder. Ikläden eder därför såsom Guds utkorade, helgon och älsklige, en hjärtlig barmhärtighet, mildhet, ödmjukhet o. s. v., öfver allt detta ikläden eder kärleken, som är fullkomlighetens band. Huru skall detta gå till? Jo, låten Kristi ord rikligen bo i eder. Sedan sammanfattas hvad aposteln här sagt i de orden: Allt hvad I gören med ord eller gärning, det gören allt i Herren Jesu namn och tacken Gud och Fadern genom honom. Jag kan icke begå någon synd i Jesu namn, jag kan icke tala lögn i hans namn, som är sanningen. Jag kan icke utfara i bittra och häftiga ord

mot mina medmänniskor i hans namn, som är mild och ödmjuk hjärtat. Jag kan icke tjäna världen i hans namn, som sade: Mitt rike är icke af denna världen. Jag kan icke begå hemliga brott i hans namn, som sade: Intet är fördoldt, som icke skall varda uppenbart. Jag kan icke uppträda likgiltigt i den andliga striden i hans namn, som sade: Jag önskar, att du vore antingen kall eller varm, men efter du är ljum, skall jag utkasta dig utur min mun.

Vi uppmanas att göra allt hvad vi göra i hans namn. I det namnet kan jag bedja, ty han har sagt: Allt hvad I bedjen i mitt namn, det skolen I få. I det namnet kan jag strida emot djäfvul, kött och värld, ty i allt öfvervinna vi genom honom, som oss mäktig gör. I det namnet kunna vi tjäna hjälpbehöfvande och älska bröderna, ty han har sagt: Älsken eders inbördes, såsom jag älskat eder. I hans namn kan jag älska mina fiender, ty han sade: Älsken edra ovänner. I hans namn kan jag segerrikt förkunna sanningens ord offentligt och enskildt och bekänna honom såsom allas vår Frälsare, ty han har sagt: Den mig bekänner inför människor, honom skall jag bekänna inför min Fader och hans änglar. Allt hvad jag så gör med ord eller gärning i det namnet är i själfva verket ett tack till Gud Fader genom honom, som Fadern oss gaf, och allt skall så sluta med ett evigt tack.

G. E. BESKOW.

Sommartankar.

Sommar, ja, nu är det sommar igen. Naturen står klädd i sommarskrud, fåglarna sjunga i lund och på mark, och blomstren sprida sin doft omkring sig. Solens strålar uppvärma, oförhindrade af moln, töcken och rök, både land, vatten och luft.

Verksamheten i stad och på land fortgår oförtrutet, äfven om en och annan kunnat eller fått draga sig undan för några dagars eller veckors välbehöflig hvila eller ombyte af omgifning. Man tänker särskildt och med ömhet på de under den brännande solen arbetande, huru godt det skulle vara för dem att få slå lä

ger vid svalkande vatten under lummiga träd under den hetaste årstiden; eller om arbetsdagen under den tiden kundeså ordnas, att den tidiga morgonstunden och den svalkande aftonstunden användes till arbete och dagen till stilla ro. På landet ginge det nog icke, men i staden vore det nog möjligt att, i många fall, göra en sådan anordning. Men icke hafva vi härute på kusten så mycken anledning till dessa funderingar med anledning af sommarhettan som de på andra sidan klippiga bergen boende hafva. För öfrigt hafva vi alltid svala nätter, som erbjuda ro, hvila och sömn.

Den kyrkliga verksamheten får under högsommaren en mera mattad och ferieartad karaktär än som utmärker den öfriga delen af året. Äfven på det kyrkliga området känner man, att man har naturen med sig. Att allt för mycket låta af verksamheten, så att man helt nteblifver från sammankomsterna omkring Guds ord på söndagarna, har menliga följder med sig, och synnerligast om man öfvergifver att enskildt och med sitt husfolk bruka Guds ord. Tomheten på folk i kyrkan verkar ock nedstämmande på präst och åhörare. Eller om man skulle, såsom en del fashionabla kyrkor göra, stänga upp kyrkan helt och hållet under en eller två månader under sommaren, skulle nog församlingen och hennes medlemmar taga skada däraf.

Äfven under sommaren kan och bör den arbetande och betungade sjunga:

“O, huru ljufvig är
din boning, Herre kär,
ditt tempel och din kyrka,
där sig min själ får styrka
och med ditt ord sig spisa
samt all din godhet prisa.”

Sv. ps. 325.

Ja, i Herrens gårdar är det själen finner det lefvande vattnet, de gröna ängarna, vederkvickelse, ro och hvila; dit längtar själen som hjorten efter friskt vatten. O, må aldrig den dag randas, när kristrogna hjärtan skulle öfvergifva Gud, den lefvande källan, hjärtats förnöjelse, och göra sig usla brunnar nt i den smäktande världsöknen, utan må en hälsosam hunger och törst efter lef-

vande Gud vidmakthållas hos oss, till dess vi få flytta till den kristallklara himmelska floden, utmed hvars stränder växa de underbara träden, bärande frukt tolf gånger om året. Där få de trogna arbetarne ljufvig, ostörd hvila i Gud och hans stad. Där råder en evig, tjusande mödo- och lidandefri sommar.

C. E. F.

Inom vår konferens.

Bethsaida-församlingen i La Conner, Wash., firar 25-årsfest den 7—9 aug. Festen börjar tisdagen den 7 kl. 8 e. m. Församlingens förra pastorer äro inbjudna att vid tillfället hålla tal. De tvenne följande dagarna håller Tacoma-distriktet missionsmöte darsammastädes.

* * *

Seattle. Vår församling här har många gånger förr gifvit sin lärare bevis på kärlek och förtroende. Måndagskvällen den 2 dennes fick han ett nytt prof på samma goda förhållande. Det var nämligen då jämnt 14 år sedan pastorn och frun kommo till Seattle och började sin verksamhet. I anledning däraf samlades de flesta af församlingens medlemmar och en del andra vänner i kyrkans undervåning. Sedan man inkallat pastorsfolket, sjöngs en sång, hvar på mr Welanders läste den 111 psalmen och ledde i bön. Därpå höllo han och mr Forsell hvar sitt korta tal, i hvilka de kastade en blick tillbaka, påminde om Guds nåd mot församlingen i det flydda och uttryckte en innerlig önskan att, om Gud vill, pastorn måtte stanna i fjorton år till eller ännu längre. Mr Forsell slutade sitt tal med att öfverlämna en större summa penningar till pastorn. Denne tackade hjärtligt för gifvan och den kärlek och det förtroende hvarom denna uppvaktning vittnade. Sedan tillbraktes aftonen under intagning af förfriskningar och under samspråk. Må Gud i rikt mått välsigna vår församling i Seattle!

Den 9 dennes påbörjades hållandet af kristendomsskola med pastorn och frun som lärare. Skolan hålles blott på förmiddagarna.

* * *

Portland. Den nybildade Augustana-församlingen håller nu sina gudstjänster regelbundet i kapellet vid Rodney ave. och Stanton st. Församlingen betjänas under sommarmånaderna af stud. Richard Olson från Aug. Coll. Både gudstjänsterna och söndagsskolan äro väl besökta.

Immanuelförsamlingens kyrka är nu i det närmaste färdig. Bänkarna torde icke anlända ännu på en tid, men de gamla bänkarna användas. Kyrkan är ganska pryddlig och ändamålsenlig och är till hela församlingens belåtenhet. Altaret är ej ännu färdigt, ej heller dekoreringen af tak och väggar invändigt. Det torde uppskjutas ännu en tid, men blir väl äfven gjordt omsider. Vår skicklige byggmästare, mr J. A. Nordeen, förtjänar allt erkännande för det praktiga resultat, som vunnits.

En liten dotter anlände till pastorsfamiljen den 29 maj. Hon döptes den 10 juni af pastor B. S. Nyström och erhöll namnet Doris Victoria Hildegard.

Pastor H. E. Sandstedt, som antagit kallelse till Scandia, Kansas, har besökt Portland och omnejd. Han har kommit den långa vägen hit ut till världens ände för att taga sig en bättre hälft till hjälp uti arbetet. Vi lyckönska de unga tu.

Mr N. P. Hult, svärfader till pastor Renhard och väl känd inom Nebraska-konferensen, vistas här för närvarande. Han har inköpt ett sågverk i närheten af det blifvande Carlsborg, och hans söner skola förestå arbetet. Detta kommer att hjälpa den påbörjade svenska kolonien betydligt.

* * *

Moscow. En konsert hölls i vår kyrka aftonen den 22 juni af den svenske tenorsångaren hr Tor Van Pyk, biträdd af prof I. J. Cogswell från statsuniversitetet härstädes. En liten nettovinst tillföll församlingen.

Kyrkan är nu målad utvändigt. Den nya dräkten pryder henne väl.

På landets frihetsdag företog vår ungdomen privat utflykt till bergen.

Den 2 dennes började församlingens pastor hålla kristendomsskola. Då detta skrifves, äro

blott 10 barn inskrifna. Hoppas flera komma med tiden.

* * *

Troy. På midsommardagen frades gudstjänst i det gröna. På e. m. utfördes ett af tal och sång bestående program. Mycket folk var tillstädes vid båda tillfällena. För den lekamliga människans behof hade sörjts af de snälla fruntimmerna.

En afton nyligen öfverraskade Concordia föreningen sin tidnings, Concordia Nyheter, redaktör, Emil Watz och hans hustru, hvilken senare nyss förut ankommit från Sverige, och skänkte dem en präktig soffa. Mr Watz förestår stadens mejeri.

* * *

Cordelia. Gudstjänst med nattvardsgång fräs i denna församling kl. 10:30 f. m. söndagen den 29 dennes.

* * *

Rapport från Columbia-konferensens kassör. Inkomster sedan den 1 febr. 1906.

Immanuel, Portland.....	\$148.16
Första, Astoria.....	129.80
Elim, Hockinson.....	42.68
Coos Bay, Marshfield.....	30.25
Valby, Gooseberry.....	3.50
Bethlehem, Mist.....	5.00
Saron, Powell Valley.....	8.00
Bethsaida, La Conner....	28.05
Sunne, McNeil's Island....	13.00
Gethsemane, Seattle.....	202.35
Första, Bellingham.....	10.05
Zion, Everett, Mrs C. Flanery.....	1.50
Cordelia, Lenville.....	1.90
Zion, Moscow.....	15.35
Westdala, Troy.....	9.95
Bethania, Kent.....	3.55
Missionsfältet Olympia etc.....	122.36
Respredikantkassan, M. L. Larson.....	85.00
Vancouver, Wash., A. Bolin.....	2.00
Från synodenn.....	45.33
	\$907.78

Detta till följande ändamål:

Konferensens kassa.....	\$ 4.90
Konferensens mission.....	483.19
Respredikantkassan.....	85.00
Hednamissionen.....	77.82
Porto Rico-missionen....	6.10
Professur i kyrkoh. vid Aug. Coll.....	14.45
Hospital i Indien.....	49.05
Augustana College.....	5.00
Kvinnornas missionsförening.....	24.50
Understöds-kassan.....	11.50
Immigranthenmet i Boston.....	3.85
Nödlidande i Persien.....	14.67
Nödlidande i San Francisco.....	127.75
	\$907.78

Vissa församlingar synas hafva glömt vårt beslut vid senaste konferensmötet, att alla medel skulle insändas kvartalsvis. Varen snälla och minnen på edra kassörer om den saken.

Högaktningsfullt,

CARL J. RENHARD,
kassör.

* * *

Marshfield. Vår kvinnoförening anordnade försäljning af under året af föreningen tillverkade saker aftonen den 23 juni och serverade äfvenledes förfriskningar. Många voro tillstädes och resultatet blef uppmuntrande och tillfredsställande.

* * *

Tacoma. En af församlingens ynglingar, Jean Albert Johnson, mr och mrs John Johnsons ende son, blef för något öfver två månader sedan angripen af den dödliga sjukdomen lungdot. Att det blef sorg i hemmet, är helt naturligt. Klart är ock, att föräldrarna gjorde allt, som göras kunde, genom läkare och dessas förordnande till sonens vederfående, fast förgäfvades. Tydligt fattade både de och sonen, att det skred raskt mot döden. Den angelägnaste omsorgen trängdes fram i ynglingens själ till besörjande. Frälsaren och frälsningen för hans fattiga själ blef högst angeläget att få reda på. Därför var ock Kristus och hansevangelium honom kärkommen, när jag fick peka därpå för sjuklingen. Med stor begärlighet mottog han det glada budskapet, att "Jesus Kristus kommit i världen att frälsa syndare". Han åstundade ock Herrens heliga nattvard, hvilken han fick åtnjuta i sammanhang med sin konfirmation. Ju längre det led mot slutet, desto klarare fattade han det eviga lifvet och att det var genom tron på Jesus Kristus han ägde lifvet, och *endast* uti den dyre Frälsaren och hansevigt gällande förtjänst. Han räknade det såsom en stor Guds nåd att få bära sjukdomen, hvilken hade blifvit honom till större välsignelse än alla de föregående åren af hälsa. Längtan att skiljas hädan och vara hos Kristus i himmelen var stor under de sista dagarna. Han föredrog det framför att återfå den lekamliga hälsan. Och sista lördagen han lefde sade han till sina

föräldrar och systrar: "Imorgon kommer Jesus och hämtar mig." Detta inträffade ock, ty på söndagsmorgonen, midsommardagen, flydde själen från den skröpliga jordhyddan till fridens sälla hem. Begrafningen ägde rum tisdags e. m. den 26 juni. Huset var alldeles fullt af med familjen i sorgen deltagande vänner, hvilka ock medfört en mängd af rosor och blommor. Prof. Hedberg sjöng efter likpredikan ett passande solo, hvarefter de tillstädesvarande fingo tillfälle att för sista gången beskåda den hänsofnes åt förvandling hemfallna ansikte. Han var vid sin tidiga död endast 21 år och 29 dagar gammal. Han sörjes närmast och dyrast af föräldrarna och systrarna Hilma (mrs C. O. Lynn) och Mathilda Cecilia samt släktingar och många vänner. De böra dock sörja såsom de där hafva hoppet om ett saligt återseende. Jesus Kristus, som blef för den hänsofne lifvet, blifve genom den Helige Ande de sörjandes lugsvalelse öfver förlusten af ende sonen och brodern.

Den 29 dennes, om Gud vill, kommer Sunne-församlingen att fira 10-årsfest. Församlingen har engagerat en ångare att taga församlingen till McNeil-ön för att deltaga med Sunne-församlingen i högtiden. Vid senast hållna församlingsstämma utsågs en festkommitté, som fick i uppdrag att ordna med högtidligheten. Man väntar ett godt program. Förutom pastorn kommer pastor C. A. Wendell från Rockford, Ill., att hålla tal. Sång och musik komma att utgöra en stor del af programmet. Gud gifve församlingen en stor och härlig högtid!

* * *

Program

för Tacoma-distriktets möte i La Conner den 7—9 aug. 1906.

Tisdagen: Kl. 8 e. m., Församlingens 25-årsfest.

Festtal: 1) på svenska: pastor B. S. Nyström;

2) på engelska: pastor N. J. W. Nelson.

Historik: församlingens pastor. Onsdagen: Kl. 10 f. m., 1) Andlig väckelse i församlingen, pastor S. D. Hawkins; 2) den sanna omvändelsen, pastor V. N. Thoren.

Kl. 2 e. m.: Diskussion öfver ämnet: Huru kan ett verkligt församlingslif väckas och stärkas?

Kl. 8 e. m.: predikningar på engelska af pastorerna Martin L. Larson och C. E. Frisk.

Torsdagen Kl. 10 f. m.: predikan af pastor Gustaf Bergman; fortsättning af diskussionen.

Kl. 2:30 e. m.: affärsmöte.

Kl. 8 e. m.: Skriftetal af pastor C. R. Swanson; nattvardsgång; tänkespråk af alla pastorerna.

* * *

Bellingham. Pastor och fru Gustaf Bergman, som nyligen hemkommit från sin bröllopsresa blefvo fredagskvällen den 29 juni angenämt öfverraskade, då en stor skara af församlingens medlemmar och vänner kommo för att bringa sina välkomsthälsningar. De medförde äfven ett rikt mått af välsmakande förfriskningar, som bjödos öfver lag, och en särskild gåfva i form af klingande mynt till de nygifva. Mr Carl Gustaf Jerstedt förde talan och överlämnade "bröllopsgåfvan". Under aftonens lopp sjöng kören några passande sånger och mr Andrew Norman trakterade med instrumentalmusik.

Vid syföreningens möte hos Mrs Andrew Larson i Clearbrook lördags e. m. den 30 juni blefvo pastor och fru Bergman likaledes ihågkomna med lyckönskningar och en bröllopsgåfva i pengar. Pastor och fru Bergman bedja härmed få uttryckasitt hjärtliga tack till alla dem, som på detta vänliga sätt hedrade dem.

Guds välsignelse.

"Gud vare oss nådig och välsigne oss, han låte sitt ansikte lysa och ledsaga oss, Sela, att man på jorden må känna din väg, bland alla hedningar din frälsning. Folken tacke dig, o Gud, alla folk tacke dig. Folkslagen glädje sig och jubla, ty du dömer folken rätt, och du leder folkslagen på jorden. Sela. Folken tacke dig, o Gud, alla folk tacke dig. Jordan har gifvit sin gröda. Gud, vår Gud, välsigne oss, och alla jordens ändar frukte honom." Ps. 67.

I den nytestamentliga, den kristna församlingens mun innehåller denna psalm allra först en bön om

en rik uppenbarelse af Guds nåd i Jesus Kristus inom församlingen själf: "Gud vare oss nådig och välsigne oss, han låte sitt ansikte lysa och ledsaga oss!" Vi som kalla oss kristna behöfva åter och åter anropa Guds nåd. Hela vår kristenhet behöfver ständigt på nytt uppbygga sig på Guds, på Jesu Kristi nåds grund. Vi hafva idel synd och skröplighet, men Guds nåd, oss gifven i syndernas förlåtelse för Jesu skull, skänker oss frimodighet. Vi hafva idel svaghet, men Gud kan i Jesus Kristus välsigna oss, gifva oss del af den kraft, den evighetskraft, som tillhör honom, all välsignelses Gud. Vi gå lätt vilse i fäkunnighetens mörker, men Gud kan i Jesus Kristus uppenbara sitt ansiktets ljus, gifva oss visshet och lifsvärme och ledsaga oss in i ljusets land.

Får bönen härom blifva allt innerligare och trognare bland oss, så skall, såsom en frukt af Guds nåds allt rikligare boende ibland oss, Herrens väg vardas mer och mer känd på jorden och hans frälsning vardas uppenbar bland alla hedningar. Så höra Guds nåd inom församlingen och nådens uppenbarelse i hednavärlden tillsammans: "Gud vare oss nådig, att man på jorden må känna din frälsning." Vi kunna icke i längden allvarligt nedbedja Guds nåd öfver oss, utan att låta bönen utnytna i detta: "Folken tacke dig, o Gud, alla folk tacke dig. Folkslagen glädje sig och jubla, ty du dömer folken rätt, och du leder folkslagen på jorden. Sela. Folken tacke dig." Guds välsignelse utgjuten i oss och bland oss, är såsom en rik ström, hvilken måste finna väg ut i ödemarken för att där framkalla växtlighet och lif, så att öknen varder förvandlad till en lustgård. Vilja vi inom vår kyrka blifva rätta missionsarbetare, nåväl, så må vi i bönen mottaga mer och mer af nåden och välsignelsen för egen räkning, för våra enskilda personer, för vårt fördolda hjärtelof och tillika för vårt församlingslif i ömsesidig kristlig kärlek och i ett af denna kärlek buret gudstjänstfirande i våra tempel!

På många sätt gifver oss Gud i gjorda erfarenheter en underpant därpå, att han till sist vill i en grad, som vida öfverstiger alla våra föreställningar, välsigna oss och hela vår jord. Äfven inom det timliga området gifvas sådana underpantar och

löften. "Jordan har gifvit sin gröda. Gud, vår Gud, välsigne oss." Att jorden gifvit oss sin gröda, är ett bevis därpå, att Gud redan har välsignat oss. Är efter år välsignar han oss sålunda till ett vittnesbörd därom att han vill gifva åt alla den allra högsta välsignelsen. Med blicken på den jordiska välsignelse, som hvarje ny skördetid förer med sig, kunna vi därför med än gladare frimodighet och visshet om bönhörelse bedja: "Gud, vår Gud, välsigne oss; Gud välsigne oss; Gud välsigne oss och alla jordens ändar frukte honom."

A—a.

Smaken Guds kärlek.

En hednisk mohikan i Amerika bevistade en gång en kristen gudstjänst. Predikan handlade om Guds stora kärlek i förlossningen genom Kristus. Då gudstjänsten var slut, sporde denne hedning en omvänd indian, om nu alla, som voro i kyrkan kände Guds kärlek.

"Det kan jag icke säga", var svaret, "men den som tror på Jesus, han känner den. Jag vill säga dig en liknelse: antag att här på bordet stode en kostlig maträtt, så skulle dock blott de smaka den, som spisade af densamma. Så är det också med Guds kärlek. Den som af hjärtat tror på Jesus, han njuter och smakar den, och han kan också tala därom. De andra känna den icke."

O, gif oss — !

O gif oss, Herre, af den tro, som sorgerna betvingar, som lyfter oss mot ljus och ro liksom på örnavingar, som talar mäktigt till enhvar, oss möter under färden, som härlig tröst i tvifflen har och öfvervinner världen!

O gif oss, Herre, af det hopp, som missmod icke hinner, som skadar genom tårar opp och därför styrka vinner, som ej, hur stjärnlös natten står, till ängslig häfvan blifver, men skadar mot det jubelår, som evig sällhet gifver!

O gif oss, Herre, kärlek ock, som aldrig vänder åter, som, fastän ständigt gäckad, dock sig ej förtrötta låter, den glöd, som icke släcket ut af stora vattuslöden, den makt, som ej vet gräns och slut, men segrar öfver döden!

IDA GRANQVIST

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,
823 East 5th St.,
MOSCOW, IDAHO

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

Erlägges icke prenumerationsavgiften inom 3 månader efter förfallotiden, så begäres 75 cents.

Columbia.		Published monthly by Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.
Vol. VII.	No 7.	
July 15, 1906.		
		Price, 50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

Å den å tidningen eller omslaget fastklistrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations-tiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas. Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,
911 Stewart st., Seattle, Wash.
Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.
Pastor C. J. Renhard, kassör,
150 N. 19th st., Portland, Ore.

I bibeln framställes själens frälsning såsom det högsta goda, efter hvilket någon människa kan sträfva. Intet kan i värde jämföras därmed. Vinnes allt annat, men själen går förlorad, så är allt förloradt. Vid tanken härpå skulle man tro, att en hvar, långt mer än fallet är, skulle med den ifver som saken förtjänar beflita sig om att tillägna sig den frälsning, som så oförskyllt är beredd genom vår högtlofvade Frälsare. Ty i synden föll människan af egen fri vilja och drog därmed olyckan öfver sig. Men af egen förmåga kan hon icke göra ogjordt det skedda, och om hon således hade blifvit helt lämnad åt sig själf och sina egna resurser, så skulle intet hopp eller utsikt till rädd-

ning funnits. I oändligt stor kärlek har dock Gud beredd frälsning genom ende Sonen. Men det kostar den käre Guden mycken möda att föra människan till insikt om sin egen fullkomliga hjälplöshet och därför till en rätt uppfattning af värdet och betydelsen af Kristi försoningsverk. Man inser icke eller vill icke inse sin i det oomvända tillståndet olyckliga belägenhet. Och äfven människor, som fått en bättre syn på tingen, tyckas sakna den ifver, flit och omsorg i löpandet på vädjobanan, som uppenbarligen varit utmärkande för bibelns heliga. Gifver sig icke tvärtom en oförklarlig likgiltighet och dådlöshet ganska allmänt tillkänna? Det är som hülle kärleken på att förkolna. Må Gud väcka hvar och en, som väckelse behöfver, till lefvande, verksam omsorg om själens sanna välfärd. O, huru mycket, som här är att vinna eller förlora! Bed därför dagligen med David: Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta; pröfva mig och känn mina tankar och se till, om jag är stadd på en olycksväg, och led mig på den eviga vägen.

* * *

Då konferensen vid sitt senaste årsmöte bemyndigade sin skolkommitté att bestämma, hvar dess tilltänkta läroverk skulle förläggas i händelse den finge ett anbud på tjugufem tusen dollars och minst tio acres land, om läget annars alls kunde komma i fråga, så trodde väl knappast någon att kommittéen skulle komma i tillfälle att begagna den sålunda erhållna makten. Men ofta inträffar den oväntade! De närmare detaljerna känna vi icke till, men handelskammaren i staden Coeur d'Alene, Idaho, har nu verkligen gifvit ett anbud på \$25,000 och 10 acres land. Vederbörande kommitté skulle den 18 dennes sammanträda för att på ort och ställe taga anbudet i närmare skärskådande. Mer känna vi icke till. Nu få vi fröjda oss åt denna nyhet tills vi få utförligare underrättelser. Det vore väl, om anbudet är af sådan beskaffenhet att det kan antagas, ty därmed vore ett stort steg taget i "skolfrågan".

* * *

Ändtligen har referatet öfver förhandlingarna vid konferensens senaste årsmöte utkommit. Det lät länge vänta på sig, troligen på grund af att Book Concern varit alldeles öfverhopadt med arbete. Emellertid är det intressant att genom referatet uppfriska minnet af det, som vid mötet uträttades, och vi hoppas att hvarje medlem inom konferensen är nog lojal att noggrant genomläsa hela den lilla boken på 40 sidor och dymedelst blifva bättre bekant med konferensens verksamhet. Må ock en riklig kollekt vid referatets utdelning upptagas för konferensens kassa.

* * *

Tiden för hållandet af konferensens allmänna missionsmöte i Powell Valley och Portland är snart för handen. Sagda möte tager sin början den 29 augusti (icke den 26, som genom feltryck i referatet angifves). Närmare pålysningar torde inkomma för nästa nummer.

* * *

Pastor P. A. Mattson, före detta medlem i vår konferens som lärare för Tacoma-pastoratet, numera president för Gustavus Adolphus College i St. Peter, Minn., har nyligen vid Minnesotas statsuniversitet eröfrat filosofie doktors graden. COLUMBIA vill gärna vara med på ett hörn och hjärtligt gratulera den nye doktorn!

* * *

En bild af dr Esbjörn skulle ha ingått jämte biografien i förra numret, men klicheen var bortlånt och kunde icke återfås i tid. Så snart den har återsändts till tryckeriet, så inkommer den i tidningen.

* * *

Under den gångna månaden hafva 22 prenumeranter insändt likvid för tidningen för innevarande år. Tack!

Minnen från Augustana-synodens årsmöte i Denver, Colo.

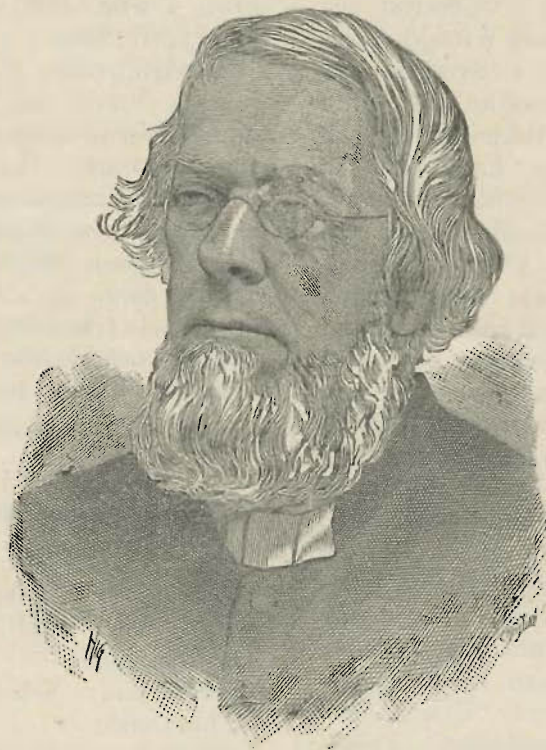
Alla, som äro något intresserade i vår synods angelägenheter, ha väl redan för längesedan gjort sig bekanta med de beslut och anordningar, som vidtogos vid detta möte. Det torde därför vara onödigt, att här upprepa

hvad som varit tillgängligt att läsa i nästan alla våra svenska tidningar i Amerika. Här lämnas därför ingen fullständig rapport utan blott några få ord om ett och annat.

Columbia-konferensens representanter vid detta möte voro pastorerna M. L. Larson och S. D. Hawkins (medlemmar af synodalrådet), samt dr G. A. Anderson, pastor Gustaf Bergman och hr Olof Olson.

Detta synodalmöte, som hölls längre väster ut än något annat liknande möte i synodens historia, var intressant, både hvad mötet såsom sådant beträffar, såväl som platsen där det hölls. Denver räknas ju till den "affägsna vilda västern", och därför låg det väl en slags tjusning i själfva platsen för många af österns barn, som styrt sin färd dit vid detta tillfälle. Det torde benäget ursäktas, om vi, som bo vid stranden af Stilla hafvet, utan något vidare räkna Denver tillhörande österland. Det "vilda" har nog för längesedan flytt från Denver. Åtminstone gifver åsynen af staden anledning, att tänka så. Bevistar man därtill den sv. ev. luth. kyrkan, detta storartade minnesmärke af svenskens religiösa sträfvan, då tycker man sig vara i själfva hjärtat af ett samhälle, som är ordningssamt, rättänkande och kyrkligt. Bland sådant folk dröjer man gärna, ty man vet, att de äro till nytta i världen.

Vid detta möte af synoden framgick från de många rapporterna, att verksamheten betydligt vidgats under året, och att Augustana-synodens alla verksamhetsgrenar äro i stadig och säker tillväxt. Missions-saken var här en af de viktigaste. Från våra stora missionsfält i Förenta Staterna, Canada och Alaska, inkommo glada underrättelser om Guds rikets framgång. Mera kunde ändå vinnas på dessa fält, om tillräckligt medel och flera arbetskrafter kunde anskaffas. Tänk om de rika ville "investa" tionde af sina förmögenheter i dessa andliga åkerfälten, och de fattiga bidraga med sina skärvar i samma anda, som den fattiga änkan lade sina penningar i offerkistan, då skulle åtminstone icke medel saknas, till uppehälle

TUFVE NELSON HASSELQUIST.

åt dem som rödja ny mark. Missionen bland våra förskingrade landsmän hindras ofantligt på grund af brist på understöd, både i form af medel och förböner. Konferenserna häfta i stor skuld till synoden missionskassa och konferenserna själfva få ofta ganska knapphändiga bidrag från sina respektiva församlingar.

En annan sak som ej borde glömmas är skolfrågan. Det förspordes, att vårt gemensamma läroverk i Rock Island, Augustana College och Theological Seminary, hade under året betydligt ökat sin skuld. Detta är ej underligt. Det finnes ingen lærdomsanstalt i hela landet som är själfuppehållande utan tillhjälp af stora "funder". Detta skulle dessa män ha tänkt på som diskuterade skolfrågan från den synpunkten, att Augustana College, såväl som alla andra dylika institutioner, måste hjälpas med bidrag från samfundet så länge ingen större "fund" samlats för detta ändamål. Skulleskolafgiften vara så hög att denna ensamt vore tillräcklig för skolans upprätthållande, så finge man icke en enda elev vid läroverket.

Må frikostiga händer bidraga

till att göra våra skolor och öfriga institutioner inom vår synod betryggade för ekonomiska svårigheter och må Herrens välsignelse fortfarande hvila öfver all synodens verksamhet.

GUSTAF BERGMAN.

Tufve Nelson Hasselquist.

Detta namn bars af en man, hvars insats i Augustana-synodens och Svensk-Amerikas historia näppeligen kan öfverskattas. Dr Hasselquist föddes år 1816 i Ousby socken i norra Skåne. Först vid 14 års ålder började han sina studier, då han på uppmaning af församlingens pastor dr Collin af fadern sattes i Kristianstads skola. Redan efter fyra år blef han student i Lund. Efter en tids kondition hos en kammarherre nära Helsingborg fortsatte han sina teologiska studier vid universitetet i Lund och prästvigdes år 1839. I Everlöf i södra Skåne hade han sitt första missiv och stannade där ett år. Sedan sändes han till Kristianstad, där han gjorde sig känd för ett mera allvarligt förkunnande af kristendomens sanningar, än som var vanligt på den tiden. Från Kristianstad missiverades

han till Glimåkra och Örkel-ljunga. Efter ytterligare tre år finna vi honom i Önnestad och sedan i Åkarp och Wittsjö, hans sista pastorat i Sverige. En familj från Önnestad vid namn Ola Nilsson, hvilken kände och älskade honom, hade rest till Amerika och hamnat i Andover. Denna familj ledde pastor Esbjörns tankar på Hasselquist. Följden blef, att församlingen i Galesburg 1852 kallade honom och fick jakande svar. I slutet af oktober samma år kom han till Galesburg. Under många försökelse arbetade han här med rastlös ifver i elfva år eller till hösten 1863. Han icke blott vårdade sin församling utan gjorde många vidsträckta resor och förkunnade Guds ord för de här och där förskingrade landsmännen. Dessutom började han 1855 att utgifva tidningarna "Hemlandet" och "Rätta Hemlandet", hvilka han redigerade till 1858.

Utom allt detta började han att undervisa yngre män för att bereda dem för predikoämbetet, ty prästbristen var stor på den tiden. Denna verksamhet skulle sedan blifva hans egentliga lifsgärning. År 1863 efterträdde han nämligen prof. L. P. Esbjörn såsom föreståndare för synodens tre år förut upprättade skola, Augustana College och Teologiska Seminarium. I spetsen för denna skola stod sedan dr Hasselquist ända till sin död. Han fick se, huru skolan, under hans af Gud rikt välsignade kärleksfulla och visa ledning samt trägna arbete, förkofrade sig och så småningom växte både i Paxton och sedan allt mera efter 1875 i Rock Island i omfång och betydelse långt utöfver de djärfvaste förhoppningar.

Jämte sin verksamhet såsom rektor skötte han alltid en församling. Så mycket hans tid medgaf reste han omkring inom synoden. Öfver allt var han en gärna hörd predikant, ty han var utrustad med predikogåfvor som få, och därtill var han en älsklig sångare. Han var ock oupphörligt verksam med sin penna, hvilken han blott några dagar före sin hemförlofning nedlade. I synnerhet för "Augustana" skref han flittigt och mycket. Ett monumentalt verk har han

efterlämnat, nämligen sin ypperliga utläggning af Efeserbrevet.

Den 4 febr. 1891 fick denne banbrytare, fader och lärare ingå i den eviga hvilan. Han vandrar ej mera ibland oss, men hans minne lefver i välsignad och tacksam lågkomst. Hans helgade umgängelse, hans exempel af tro, hopp och kärlek skola ock hafva sitt välsignade inflytande, och så kommer denne det gemensamma läroverkets trägnaaste mänskliga vårdare och ledare att lefva ibland oss, ändock han är död.

(Efter Aug. Coll. Album.)

Pastorala förrättningar.

VIGDA.

Af pastor C. J. Renhard:

den 9 juni: Axel Johnson och Mary Björklund;

den 10 juni: Nels P. Anderson och Ida Entro;

den 16 juni: Albert Henrickson och Ina Carlson;

den 23 juni: William Gabrielson och Edla Josefson.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 23 juni: John H. Uglem och Minnie Larson, båda från Moscow.

Af pastor J. Jespersion:

den 9 maj: John Mortenson och Ida Samuelson, båda från Moscow, Idaho;

den 12 maj: Lauritz Spliid och Amlie Björk, båda från Spokane;

den 21 maj: John E. Seleen och Anna Johnson, båda från Wilson Creek, Wash.;

den 22 maj: Peter Albert Benson och Anne Elizabeth Johnson, båda från Greenwood, B. C.;

den 23 maj: Fred Yager och Inga Nelson, båda från Spokane;

den 24 maj: Anders Gustaf Anderson och Amanda Bengtson, båda från Coeur d'Alene, Idaho;

den 5 juni: Knut Larson och Anna Nelson, båda från Coeur d'Alene, Idaho;

den 13 juni: Severin Pearson från Spokane och Hulda Nelson från New York, N. Y.;

den 16 juni: Peter A. Söderberg och Stina Peterson, båda från Spokane;

den 21 juni: James Hanson och Engla Qvarnström, båda från Frail, B. C.;

den 23 juni: John Jacob Wyene och Alina Johnson, båda från Spokane;

samma dag: Carl Werner Löf och Hilda Olson, båda från Spokane;

den 30 juni: Gustaf Lindberg och Marie Johnson, båda från Spokane;

den 2 juli: Cyrus S. Whitmore från Elk, Wash., och Maggie Dunning från Spokane.

DÖTTA.

Af pastor C. J. Renhard:

den 29 juni: Frank James, son till mr och mrs Otto Nelson;

den 1 juli: Mabel Sofia, dotter till mr och mrs Sven P. Roes;

den 10 juni: af pastor B. S. Nyström: Doris Victoria Hildegard, dotter till pastor och fru Carl J. Renhard.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 10 juni: Rudell Eldin, dotter till mr och mrs John Hill, Marshfield;

den 14 juni: Anders Otto, Alexander Rudolf och Liza Johanna, barn till mr och mrs Matts Erikson, Marshfield. Af dessa barn var det äldsta 12 och det yngsta 9 år. Stunden var gripande. Förberedelsen och dopakten förrättades medelst engelska språket;

den 22 juni: Ruth Ingeborg, dotter till mr och mrs Justus Salin;

den 21 juni: Mabile Amanda, dotter till mr och mrs Ernst Witteck;

samma dag: John Walter, son till mr och mrs John Anderson, North Bend.

Af pastor Martin L. Larson:

den 29 juni: Mauritz James, son till mr och mrs Oscar Anderson, Seattle.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 10 juni: William Verner, son till mr och mrs Ferdinand Beckman, Troy;

den 17 juni: Florence Mary Axeline, dotter till mr och mrs Carl O. Oberg, Moscow;

den 1 juli: Rudolf Viktor, son till mr och mrs Adrian F. A. Nelson, Moscow;

den 7 juli, i Troy: Clifford Ferdinand, son till mr och mrs Andrew E. Bergloff, Harrison, Idaho.

Af pastor J. Jespersion:

den 20 maj: Leo Einar, son till mr och mrs Adam W. Laitinen;

den 21 maj: Hilda Maria, dotter till mr och mrs Henry Halvery;

den 27 maj: Albert Raymond, Carl Melvin, Evelin Margareta, barn till mr och mrs Josef Albin Linden;

den 17 juni: Hilding Emanuel, son till mr och mrs Swan Carlson;

den 18 juni: Louis Theodore Dolmer, son till mr och mrs Aron Edward Fuller;

den 30 juni: Roy Wilhelm, son till mr och mrs Nels Bernhard Pearson;

samma dag: Vincent Douglas, son till mr och mrs A. L. Wahl;

den 2 juli: Edith Gerda, dotter till mr och mrs Andrew Pearson.

JORDFÄSTADE.

Af pastor C. J. Renhard:

den 18 juni: Victor E. Edwardson, 25 år, död genom olyckshändelse vid Washugal River;

den 20 juni: mrs Anna C. Johnson, 64 år, 3 månader och 10 dagar.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 16 juni: Lovisa Stora, 77 år, 8 månader och 19 dagar.

Af pastor Martin L. Larson:

den 3 juni: Emmy Florence Korsgren, Seattle, 6 månader;

den 4 juni: mrs Maria K. Johnson, Seattle, 71 år, 3 månader och 4 dagar (medlem).

Boknytt.

Banbrytlaren. Historisk skildring af nybyggarelivet i nordvästern under en tid af trettiofem år, 1870—1905, af S. J. Kronberg, svensk luthersk pastor. Med talrika illustrationer.

Så lyder beskrifningen på en ny bok, som redaktionen haft nöjet mottaga. Boken innehåller 432 sidor, och tryck och bånd lämna intet öfrigt att önska. Skildringar af nybyggarelivet äro ju alltid intressanta och denna af pastor Kronberg intager ett framstående rum. Den är skriven på ett enkelt, medryckande sätt, här och där kryddad med godmodig humor. Mången dyrbar lärdom kan såväll lek och lärd hämta från densamma. Vi hafva med intresse och nytta genomläst den och rekommendera den hjärtligt. Den förtjänar vidsträckt spridning.

Pris i klotband är \$1.50 och kan rekvideras hos författaren under adress: Melby, Minn., eller hos Augustana Book Concern, Rock Island, Ill., eller vid en af dess filialer: 213 E. 7th str., St Paul, Minn., och 377 Broadway, New York, N. Y.

Ett slag med tungan, som träffar hjärtat, gör mer verkan än många käpprapp.

Till Columbia-konferensens pastorer och församlingar.

Nåd och frid!

Nu är redan halfva året gånget. Huru är det med våra insamlingar och fullgörandet af våra skyldigheter mot vår synod och vår konferens? Låtom oss försöka taga upp så många af de fastställda kollekterna som möjligt, och se till, att de strax blifva insända. Herren Jesus har sagt: "Gifven, så varder eder gifvet." Men om det i våra minsta församlingar icke är möjligt att taga upp kollekterna, så böra vi dock alla se till, att de genom beslut fastställda centarna måtte inkomma innan årets slut, på det att vår konferens ej må komma på restlängd. Konferensen beder om 50 cents per kommunikant för sin mission. Synoden har beslutat om följande antal cents per kommunikant för följande respektiva ändamål: Augustana College & Theological Seminary, 10 cents; synodens hemmission, 2 cents; synodens kassa, 3 cents. Enskildt betraktade äro dessa belopp så små, men sammanlagda utgöra de stora summor, förutan hvilka vårt samfunds verksamhet ej kan fortgå. Förlidet år resterade vår konferens till synodens mission med \$4.32. Det betyder, att en del af våra församlingar försummade att insända sin lilla 2-cent. Gud gifve oss ett uppoffrande sinne och ett rätt samfundssinne!

Synoden fattade enhälligt följande beslut: "Atten kollekt upptages (i synodens alla församlingar underförstådt) någon gång under innevarande år till förmån för hemmissionsverksamheten inom Columbia- och California-konferenserna." Det gjorde oss, medlemmar af de båda nämnda små och svaga konferenserna, godt att höra, med hvilken kärlek och hvilket intresse bröderna vid mötet talade om vår verksamhet och våra behof, och med hvilken enighet man röstade för ofvannämnda förslag. Gud gifve nu alla våra pastorer och församlingar i hjärtat att låta nämnda beslut blifva verk och gärning. Må nu sagda kollekt upptagas äfven i alla Columbia-konferensens församlingar!

"Men det här var ju bara ett tiggarebref. Har icke vår ordfö-

rande något bättre och uppbyggligare att skriva om?" Låtom oss tänka efter. Är det ej en stor förmån, att vi få gifva något åt honom, som gifvit allt åt oss? Han göt ju sitt blod för oss till rening från alla våra synder. Han gaf ju sitt lif i döden, på det att vi skulle kunna frälsas från döden och få evigt lif. Må vi därför i tacksam kärlek gifva oss själva och allt hvad vi hafva åt honom.

Vördsamt,

MARTIN L. LARSON,
Columbia-konf:s ordf.

Kristnas lif — något som förtjänar ses.

"Lyse edert ljus inför människorna, att de må se edra goda gärningar och prisa eder Fäder, som är i himmelen." Matt. 5: 16.

En gång, så berättade en japansk predikant — kom en utflänning till Japan för att taga alla sevärdheter i betraktande, som finnas här. Sedan han sprungit omkring ett par dagar i Jokohama och Tokio, frågade en bekant honom: "Har du sett det?"

"Hvad?" frågade främlingen.

"Jo — det", svarade den andre, "när du får se det, skall du strax förstå det, ingen behöfver säga dig, hvad det är."

Så gick utflänningen gata upp och gata ned och hade ständigt ögonen öppna för att icke den stora sevärdheten skulle undgå hans uppmärksamhet. Så kom en dag, då molnen och dimmorna, som ofta hela veckor beläcka Japans horisont, skingrade sig, då såg han liksom en väldig jätte med snöbetäckt hufvud, det oförligenliga Tusijama, Japans heliga berg, resa sig ur molnen, och strax visste han:

"Där är det, nu har jag sett det." På samma sätt har hvarje land sitt, sitt "det", och då jag kom till Amerika, ville jag framför allt taga reda på, om detta "det" i det landet var så skönt och så bra som vårt eller kanske ännu skönare och bättre. Nåväl, jag såg dess jättebyggnader med 5 ända till 20 våningar, jag såg varulagren och rikedomerna i de större städerna. Men jag kunde icke tro, att detta var deras "det".

Då såg jag dess fabriker och allehanda maskiner, som icke blott syntes själfva arbeta, utan också själfva tänka. Men detta var det icke. Så kom jag öfver klippiga berg och för-

vånades öfver naturens storslagenhet, men var alltjämt otillfredsställd. Slutligen kom jag också in i amerikanska familjer, lärde känna lifvet där, öfvervar deras husandakter och gudstjänster och hörde berättelser och gudstjänster och hörde berättelsen om Kristi lidande och död. Då visste jag: "Där är det, nu har jag sett det; det är kristendomen, ja, det är Kristus själf."

Så långt den japanska talaren. Huru härligt vore det icke, om utlänningar, som komma till oss, om öfverhufvud hvarje gäst, som beträdder vårt hus, däri kunde få se detta *Eua!* Det vore också en mission. Men om man dristade fråga: "Hvad har den eller den sett i ditt hus?" måste du då icke ofta med skam säga: "Jag har visat honom det och det, det bästa jag har, men det allra bästa, det att jag är en kristen, att jag har en Frälsare, det har jag knappt kunnat märka."

Ur *Calwer Missionsblatt*.

Kom till gudstjänsten.

Det var en kall, dyster novemberafton. Efter intagen kvällsvard slogo sig man och hustru bekvämligt ned framför den sprakande elden i den gammalmodiga eldstaden.

"Jaså, vår pastor kommer hit i afton?" frågade han.

"Så skref han i notisen, som ankom i morse. Men eftersom vädret är så ruskigt, så kauske han stannar hemma."

"Nåväl, om han kommer, så måste vi bereda oss på att få grundligt påskrifvet därför att vi så ofta uteblifva från gudstjänsterna."

"Det är riktigt", sade hon, "men vi måste tillstå att vi förtjäna tillrättvisning; ty jag tror att under de senaste sex månaderna ha vi icke varit i kyrkan mer än hvar tredje söndag."

"Visserligen", sade han, "men vi äro lika goda som folk, som går till kyrkan två gånger hvarje söndag, och jag skall äfven låta vår pastor tydligt förstå det, när han kommer."

Just då ringde någon på dörrklockan.

Det var pastorn.

Efter en hjärtlig hälsning, och utan ett ord vidare, gick han rakt fram till eldstaden, tog med tången ett glödande kol från elden och lade det på hården. Sedan trädde han tillbaka och betraktade det i tysthet.

"Hur underligt han bär sig åt", sade mannen för sig själf. Men äfven han stod bredvid och betraktade kolet, medan det sakta förvandlades från röd glödhotta till en kall svart massa. Då vände sig pastorn till denna medlem i sin hjord och riktade på honom en frågande blick. Mannen besvarade denna blick genom att säga: "Herr pastor, ni behöfver icke säga ett enda ord. Vi skola vara där nästa söndag och, om möjligt, hvarje söndag allt framgent."

Han förstod.

Förstår du?

Eldstaden är Guds hus. Elden, som brinner där, är Guds ord, Jesu Kristi evangelium, hvilket är en "Guds kraft till frälsning" (Rom. 1: 16). Kolen äro våra hjärtan — ditt och mitt.

Så länge som vi i sanning hålla våra hjärtan i värmen och glöden af detta ord, som bor och predikas i hans hus, så länge förblifva de varma och ljusa i tron och kärleken till Gud och Jesus. Men stanna borta från gudstjänsterna, från ordets predikan, och du tager bort ditt hjärta ur denna heliga "eld". Följden? Ditt hjärta kallnar allt mer och mer i sin kärlek till Jesus och hans ord, och tron aftager. Och ju längre du stannar borta desto kallare blir hjärtat, tills det slutligen förvandlas till en dyster "svart massa": ytterlig likgiltighet för Gud, hans ord och tillbedjan. Den gamla trons och kärlekens värme och glöd äro borta.

Förstår du?

Säger du: "Jag skall vara där nästa söndag och, om Gud vill, hvarje söndag därefter"?

Från *engelskan*.

Pris och ära.

(*Mel.: "Jesus, dina arma små."*)

Pris och ära vare dig,
Herre Jesus innerlig,
att du under lifvets strid
gifver frid!

Hjälp mig följa dina spår,
hulde herde, hvar du går,
den dig följer glad och nöjd
finner fröjd.

I din vård, o Fader, tag
nu ditt barn för hvarje dag,
lugna med ett evigt väl
kropp och själ!

Helge Ande, mild och god,
gif mig styrka, håg och mod
att i tron till lifvets slut
hålla ut.

K. J. R.

En hjältemodig gosse.

Efter *engelskan*.

För icke synnerligen lång tid sedan funno några sjömän ombord på ett ifrån Liverpool till New York bestämt ångfartyg en liten trasig gosse om ungefär 9 år gömd i skeppsrummet. De förde honom inför den förste styrmannen, hvars plikt det var at afdöma slika fall. När han frågade den lille, hvilken hade ett vackert ansikte och ärliga ögon, hvem som hade fört honom ombord, och till hvilket ändamål han blifvit gömd på fartyget, svarade denne, att hans styffader hade gjort det, hvilken för sina många andra barns skull ej varit i stånd att försörja också honom dessutom eller att betala hans öfverresa till Halifax, hvarest en välmående faster bodde, hvilkens hus han ville uppsöka. Styrmannen trodde oaktadt gossens intagande ansikte och förtroendeväckande beteende, icke ett ord af denna berättelse. Han hade redan förut sett för mycket af slika "stowaways" för att han lätteligen skulle låta sig bedragas af dem — sade han —, och det vore hans fasta öfvertygelse, at matroserna hade fört honom ombord och försett honom med föda. Den stackars lille pojken vardt i följd däraf ganska rått och hårdt behandlad.

Dag för dag vardt gossen sedan tillfrågad och åter tillfrågad, men alltid med samma påföljd. Hans svar lydde ständigt: han kände ingen människa om bord, och hans styffader hade gömt honom och gifvit honom den föda han hade ätit; något annat kunde han ej säga, annars måste han ljuga. Slutligen fattade styrmannen, förbittrad öfver gossens förmenta hårdnackethet, honom en dag vid nacken, släpade honom till främre masten och förklarade för honom, att han skulle, om han icke inom 10 minuter hade bekänt sanningen, utan nåd hänga upp honom vid rån. Då måste den lille sätta sig ned på däck. Honom omgäfvade af skådespelet ditlockade passagerarna och middagsvaktens manskap; rätt framför honom, med klockan i hand, stod den obeveklige styrmannen, och vid dennes sida fartygets öfriga officerare.

Denne ädle gosses bleka, stolta, bekymmerfulla ansikte, hans upprätthållna hufvud, hans undersköna ögon, hvilka klart och oskyldigt glänste fram igenom de tårar, som öfverfylldes dem — allt detta utgjor-

de den skönaste och mest rörande anblick, jag har haft i mitt lif. När åtta minuter voro förflutna, sade honom styrmannen, att han endast hade två minuter kvar att lefva, och rådde honom att bekänna sanningen för att därigenom rädda sitt lif. Den lille svarade honom med den mest oskrymtade enfald och uppriktighet, att han hade ej ljugit, och frågade, om han före sin död också finge bedja. Officeren svarade icke ett ord, nickade blott, men blef hvit som kalken på väggen.

Och sedan knäböjde, hafvande allas ögon riktade på sig, den ståndaktige och ädle lille pojken, detta staccars barn, af hvilket människorna ej ville veta något, och hvars egna föräldrar hade måst utstöta honom i världen, med hopknäppta händer och hän mot himmelen upplyfta ögon, bad med sakta, tydlig röst Fader vår och åkallade sin käre, dyre Herre Jesus att taga honom till sig i himmelen.

Fritagen mig ifrån att beskrifva det intryck, som detta gjorde på åskådarna! Det var som en fläkt från himmelen därvid drog igenom själarna. Suckar bröto fram ur starka, hårda hjärtan; ögon, som fört hela artionden icke gråtit, flödade nu öfver af tårestömmar. Styrmannen sprang fram till gossen samt omfamnade och kysste honom och sade honom huru tillitsfullt han nu trodde på hans berättelse, och huru glad han vore, att han varit ståndaktig nog att skåda döden i ögonen och redobogen att uppoffra sitt lif för sanningen af sitt ord.

* * *

När du talar med Gud, gif dig tid att invänta svar från honom.

Talen väl.

"Af dina ord skall du varda rättfärdig hällen och af dina ord skall du varda fördömd." Det är af vikt huru vi tala både till vänner och ovänner, både till kända och okända, både hemma och borta. Likasom Guds ord utgår från Guds mun, gör sin rund och sin mission i världen och sedan återvänder till Gud (Ez. 55: 11), så göra våra ord sin rundresa och utföra sin mission, ehvad de äro goda eller onda, och återkomma sedan på domedagen till oss, och människan får då aflägga räknenskap för hvarje föfångt, så mycket mer för hvarje än mera skadligt ord, Matt.

12: 36. Den kristna församlingen, ungdomsföreningen, söndagsskolan, familjen skola vara föreningar för befrämjande af en rätt "värtalighet".

Tala väl. Tala väl om den församling, du tillhör. Hon sträfvar så godt hon förmår i denna värld att göra det goda. Tala väl om pastorn inför dina barn, inför främlingen, inför din granne. Om du talar illa, så icke blott skadar du verksamheten, utan du skadar och nedsätter ock dig själf.

Tala väl till dina barn om deras skollärare. Tillåt icke heller barnen tala illa om dem. De förstå icke att skollärarens plats är en svår plats.

Tala väl om dina barn inför andra. Du behöfver icke och må icke försvara deras oarter, men nedsätt dem aldrig inför andra.

Tala väl om din make eller maka. Skulle han eller hon hafva fel, så hör det icke dig till att utbasma dem. Skulle ordstrider någon gång uppstå makar emellan, så bäre ingen af dem detta till grannen. Dit hörer det icke. Den som så gör, skadar sig själf och skadar sitt hem. Bär det allt till Gud och haf akt på dig själf, så kan mer än du tror upphjälpas, men är det nödigt att yppa något, så uppsök en rättsinnig och förtrogen vän, som kanske kan hjälpa dig i dina svårigheter.

Tala väl om din granne. Det låter väl och det gör mycket godt, då i ett samhälle man talar väl om hvarandra.

Tala väl om din fiende, om du har någon. Ja, men är icke detta för mycket begärt? Visst icke. Hör hvad skriften säger: "Talen väl om dem som gå efter edert argaste, — bedjen för dem som göra eder skada." Om du tror, at du icke har annan plikt mot dina fiender än att vedergrälla lika igen, då har du högeligen missuppfattat ordets fordran och din plikt. "Om I visen vänlighet endast mot edra bröder, hvad synnerligt gören I? Göra icke äfven publikanerna sammalunda?"

Tala väl om andra i allmänhet i ditt hem. Familjehärden vare ingen plats för sladder. Den är för beflig. Döligt tal om andras fel skadar i ett hem oberäkneligt. Det dåliga som sker i ett samhälle vare icke samtalsämnen i ditt hem. Skriften säger: "Hör du något ondt, så säg det icke. Tillåt icke barnen att tala

illa om hvarandra eller om andra personer i samhället. Sök lära dem at hafva lust uti att tala väl.

Visa biljetten.

Tåget har uppnått perrongen, och längs efter densamma höres konduktörens röst: "Biljetterna i ordning!" "Visa biljetterna!" Sofvande passagerare måste vakua upp och hvar och en lämna intyg, att han har betalat passagerareafgiften och har rättighet att resa på banan. Om någon underlåter detta, måste han genast uppge skäl därtill och med stationsföreståndaren eller någon annan tjänsteman göra upp räkningen för den försumlighet, hvartill han gjort sig skyldig.

De som äro på resa till det bättre landet måste också hafva biljett. De måste hafva ett godt hopp genom nåden. De måste hafva grundad anledning att göra anspråk på den ställning de intaga såsom medborgare i den gyllene staden och pilgrimer på vägen dit.

Du har din biljett, men är du säker på att det är den rätta? Miss-tag dig ej i fråga härom. Hys ingen ovisshet. Många hafva ett hopp, men det skall ej bestå i prøfvodagen. Det hvilar på en orätt grund. Det härrör på ett eller annat sätt af själf tillit. Man förtröstar på egna verk. Man är icke så dålig som en annan. Man gör så godt man kan. Man saknas ej på sin plats i kyrkan. Man uppfostrar sin familj på ärliga vägar. Allt detta är mycket bra på sitt ställe, men det skall aldrig frälsa själen. Det skall aldrig föra någon till himmelen. Vårt hopp måste grunda sig på Kristus allena. Hans namn måste vara vår enda rättsgrund. Hans blod, hans rättfärdighet och fria löfte måste vara all vår frälsning och allt vårt begär.

"Visa biljetten!" Om en person har rätt biljett, så måste han visa den, då så fordras. Han får ej behålla den i fickan, utan taga fram den, så att det blir känt, att han har den. Så måste det vara med dig. Om du har det hopp som frälsar, så måste du erkänna det. Du måste "vara redo att svara hvar och en, som begär skäl till det hopp som i dig är, med saktanodighet och fruktan."

"Visa biljetten!" Var villig att bekänna Kristi namn i världen.

Augustana College

och

Teologiska Seminarium

inbjuder på det hjärtligaste vår kunskapsökande ungdom till sina salar. Det begynner sitt

Fyrtiosjätte läsår
den 5 sept. 1906

i följande afdelningar:

College-, Förberedande-, Normal-, Musik-, Konst-, Affärs-afdelningarna.

Anmälning och examina äga rum den 4 september.

Den Teologiska Afdelningen påbörjar sitt arbete onsdagen den 26 september.

Utmärkt, tidsenlig och billig undervisning meddelas.

Omhulden och bevisen vårt eget gemensamma och kristliga läroverk! Därigenom befrämja i dessa segerrika utveckling och bringa heder åt det svensk-amerikanska namnet.

Anhållan om kataloger och andra förfrågningar besvaras med nöje.

GUSTAV ANDREEN,
Rock Island, Ill. Läroverkets president.

Hemåt!

Gatan blef asfalt-belagd, och dagen igenom förde arbetshästarna sina tunga lass till platsen. Nu hade kvällen kommit, de uthålliga djuren voro uttröttade, men hemvägen gick öfver ett nästan ofarbart vägstycke. En af kuskarna såg betänklig ut, och menade att hans djur icke skulle kunna taga sig fram.

"Jag vet ett bra sätt", sade en af hans yngre kamrater, "jag behöfver bara säga ett ord i min hästs öra, så går han fram, hvar det än skulle vara." Därpå gick han fram till sin häst, böjde hans hufvud ned till sig och sade högt och tydligt: "Hemåt!" Åkdonet sattes ögonblickligen i rörelse, och framåt gick det, väl icke i traf, men med fasta, säkra steg. De förbigående nickade åt kusken, de visste något om hans hemlighet.

De flesta människor måste släpa på bördor, större och mindre, mången gång trötta foten och sinnet blir tungt. Människor, som lefva utan Gud, bli då slöa och söka tröst vid världens usla brunnar, hvilka dock aldrig kunna gifva hjärtat frid, men Guds barn lyssna till Frälsarens röst, när han tillsäger hjärtat att det går hemåt till Fadershuset.

MOLINE PIANON & ORGLAR

äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fyllig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislister erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekliperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSON Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.

MOSCOW, - - - - IDAHO

GOLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager & Priserna de billigaste

Troy, Idaho.

PRENUMERERA

nu på vår kyrkas tidningar

Augustana

Augustana Journal

Ungdomsvännen

Adressera:

AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmaterialier och allt, som tillhör en välordnad apotekarerörelse alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af taflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biffläsk, färdkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för kontor och skolor.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors. Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.